

L'estudi que estaves esperant, per Maria Xinxó

Maria Xinxó és periodista del programa radiofònic 'Islàndia', a RAC1, i el personatge convidat al 'Clipping' d'aquesta setmana al Canal 33

Maria Xinxó | Juan Miguel Morales

Encara fa calor mentre escric aquestes línies. He traslladat l'ordinador a la zona de més corrent de casa perquè, de tant en tant, el vent entra per una finestra i surt per l'altra i quan ho fa em sembla el plaer més potent i econòmic que he tingut mai. Els cabells em ballen i la temperatura se'm regula. Silenci. Sento alguna moto, de fons, que passa set pisos per sota. Els paletes dels veïns, que s'estan fent com a mínim una mansió, han deixat de picar, per impossible que em sembli. Assaboreixo aquesta tranquil·litat i penso en els últims mesos i l'estiu que just acaba de marxar.

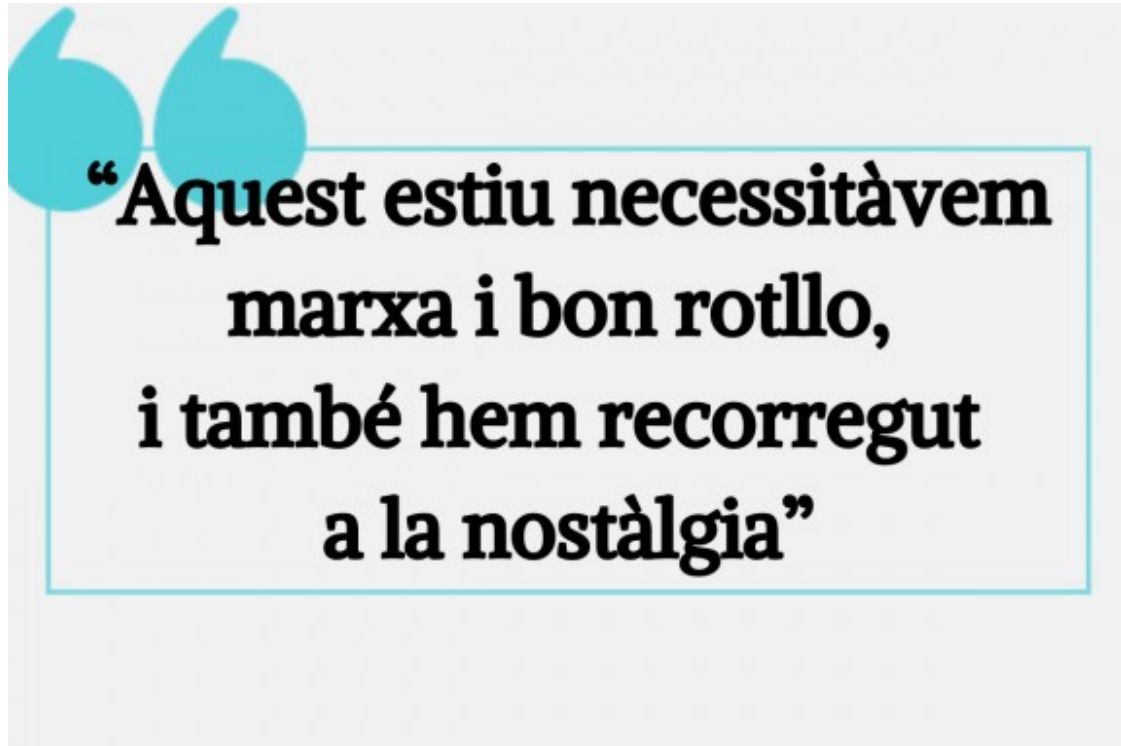
Que estrany tot plegat. Però hem seguit rient, malgrat tot. I la música ens ajuda a fer-ho. Sempre hi és i és tan necessària com el corrent d'aire que just quan apunto això m'ha tornat a acariciar. A tots ens passa que associem un estiu concret a una cançó. Recordo les meves vacances al poble del pare, a Penelles (la Noguera), amb 'Profilàctic' d'**Els Pets** sonant a tot drap al meu *walkman*, o aquell estiu adolescent del 1998 amb 'Condemnats?', de **Gossos**, com a banda sonora d'una història d'amor que mai no va arribar a existir.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=yEGbQzHnf1s>

Però aquest estiu del 2020 n'ha tingut, de cançó? La resposta és sí. Ho diu un estudi fet per la prestigiosa universitat de les *stories* d'Instagram del meu propi compte

(<https://www.instagram.com/mariaxinxo/>) . ?Quina cançó en català heu escoltat més aquest estiu??

Pregunta concisa que vaig fer als amables seguidors que tan aviat aguanten els meus *selfies* com les meves dèries. De l'experiment n'he extret diverses conclusions. La primera, que aquest estiu més que mai necessitàvem marxa i bon rotllo. La segona, que hem recorregut a la nostàlgia, potser perquè els temps passats sempre són millors i amb Franco tot això no passava. La tercera, que els fills manen tant o més que els mitjans de comunicació.

Segons han aportat els resultats, la discografia d'**Oques Grasses**, **Txarango** i la banda del confinament, **Stay Homas**, han triomfat. Però també ho han fet algunes cançons com ara 'Univers?', de **Ferran Palau**; 'El senyal que esperaves?', d'**Els Amics de les Arts**, o 'Ja no vull?', de **Meritxell Neddermann**. I cal dir que tampoc no han faltat clàssics com 'Un núvol blanc?', de **Lluís Llach**; 'Qualsevol nit pot sortir el sol?', de **Sisa**, o 'Si et quedes amb mi?', de **Sopa de Cabra**.

Vídeo: <https://www.youtube.com/watch?v=KnZfMnqTgeQ>

Són cançons que han sonat aquest estiu. Però n'hi ha dues que destaquen per sobre de la resta, i després d'una anàlisi rigorosa puc afirmar que tenen coses en comú. Qui les canta són joves amb talent. A totes dues hi ha onomatopeies que fan servir el 'pa' com a element principal i que en un cas deriva en 'pa-pa-ra-pa-pa-ra' i en l'altre en 'para-pa-para-para-para'. Tant a una com a l'altra hi apareix la paraula 'birra'. I també les uneix que han estat la banda sonora de l'estiu dels mitjans. La primera, de TV3 i Catalunya Ràdio, és 'Tant de bo?', de **Suu**, i la segona, de RAC1, 'Un estiu que no s'acaba?', de **Miki Núñez**. Per tant, l'informe de la prestigiosa universitat de les *stories* d'Instagram del meu propi compte conclou que hi ha un empat tècnic en la cançó de l'estiu del coronavirus.

Potser com a estudi podria ser fluixot, però a mi m'ha servit per poder descobrir temes com 'Autonomia per principiants?', de **Maria Jaume**, que és la cançó de l'estiu del dissenyador gràfic Marc Pallarès (<https://www.instagram.com/marcpallares/>). Us la recomano, i de passada no us

perdeu les seves il·lustracions. Us poden posar de més bon humor que la millor cançó d'estiu.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=HgwFjABpk0c>